

Szegeden is a gyermekek boldog, derűs ünnepe volt a Nemzetközi Gyermekeknep

Vidám gyermekkacajtól, zengő énekszóktól voltak hangosak vasárnap a szegedi utcák. Annyi boldog, lelkes úttörő talán sohasem láthatunk még a városban, mint most vasárnap, a Nemzetközi Gyermekeknep. Kora reggel már az iskolák, ovódák udvarain gyülekeztek a kis apróságok, meg a nagyobbacska úttörő lányok, fiúk, hogy onnan vonuljanak fel és szívrük minden melegével kifejezzék hálás szeretetüket boldog életük, ragyogó jövőjük megteremtője: a Szovjetunió, a Párt iránt.

Mosolygó arcok, barátságos pillantások kísérték mindenütt a kis felvonulókat, amerre csak elhaladtak, Harsányan szállt a kiáltásuk:

Az úttörőház felavatása

A Nemzetközi Gyermekeknep legnagyobb szegedi eseménye a központi úttörőház felavatása volt. Ide vonultak fel a fiatalok vasárnap délelőtt. Az úttörőház Móravárosban, Szeged egykori legelhangyásgoltabb negyedében áll, ahol azelőtti rendes csatornázás sem volt és a gyermekek csak toprongyosan, mezítül szaladgáltak az utcán. Most a csinosan kifestett, gazdagon berendezett úttörőház boldog pajtásokkal szűfolt kultúrtermében bússzken hirdeti a felírat: „A Pártnak, Rákosi pájtásnak köszönhetjük boldog gyermekkorunkat”.

A színpadon derűs műsorszámok követték egymást az ünnepség megnyitásként. A Pedagógiai Főiskola gyakorló általános iskolájának kitűnő úttörő énekkara Kodály és Bárdos kórusfeldolgozásokkal, mozgalmi indulókkal szerepelt, Garaszi József elvtárs vezénnyel. A Mérey-utcai általános leányiskola úttörői hangulatos népi táncokat fejezték ki örömeiket és egyben szórakoztatták az önéletrajzi tepsolók közönséget. Azután még néhány szavaltat hangzott el, majd Kosztó Lajos, az úttörő központi kiküldötte rövid beszédében figyelmeztette a fiatalokat arra, hogy az az imperialista országokban élő pajtásaink milyen sokat kell szenvedniük.

— Az amerikai imperialisták le akarják törölni a mosolyt, a boldogságot a gyermekek arcáról, amint azt Koreában is tették. Ezzel szemben a Szovjetunióban és a népi demokratikus országokban biztosítják a gyermekek gondatlan, boldog életét.

Várhelyi Éva, a Csongrádi sugárúti általános iskola tanulója mondott ezután köszönetet úttörő pajtásai nevében új otthonukért.

— Tudjuk — mondotta —, hogy ezt a hatalmas ajándékot, az úttörőházat kinek köszönhetjük, hiszen a Párt és szeretett Rákosi pájtásunk nem most ajándékozta meg először az úttörőket. Igérjük, hogy jó iskolai és csapatmunkánkkal is bebizonyítjuk: méltók vagyunk arra a megismeretetésre, amelyet az úttörőház munkájában való részvétel jelent. Igérjük azt is, hogy ha felnövünk, minden tudásunkkal és erőnkkel azon az úton fogunk haladni, amelyet a Párt számunkra megjelölt.

Az úttörők felcsattanó tapsvihara jelezte, hogy pajtásuk valamennyiük nevében beszélt. Lelekes örömmel vették át úttörőházukat, amelynek termeit nyomban az ünnepség után valósággal ellepték a fiatalok.

Szabadtéri zenés kultúrdélután

A vasárnapi Nemzetközi Gyermekeknep megünneplésének műsoraihoz csatlakozva zenés kultúrdélután rendeztek az újszegedi szabadtéri színpadon a kereskedelmi és pénzügyi dolgozók. A nagyszámú hallgatóság előtt szórakoztató zenekari számok, énekszámok hangzottak el, táncosportok léptek fel, amelyeket a hallgatóság nagy tészséssel fogadott.

Igen sokat szerepelt a Békezenekar, amely az utóbbi időben jó munkájával, iparkodásával Szeged igen jelentős zenei tényszerője lett. Dunajevszkij, Budcsin, Hacsaturján, Oszjovszkij műveket játszottak, műsorukon szerepelt László II. rap-szódája is. A Békezenekar igen figyelemreméltó teljesítményeket ért el eddigi munkájával. Hézagpótló jelentőségű ez az együttes azért, mert az értékes szórakoztató zene területén eddigi munkájával is sokat nyújtott. De a Békezenekar nem állhat meg ezen a fokon, tovább kell haladnia elsősorban a népzene és az izléses szórakoztató zene művelése felé. Általán elötlött a Szegeden is nagy sikerrel szereplő népzenei együttesek, a szovjet Oszipov-zenekar, a román Foklör Intézet népi zenekarának példáját. Illetve zenei szakembereknek pedig

„Éljen Rákosi, éljen a Párt!” A fel-feltörő éljenések közben a kis úttörő zenekarok zendítettek újabb és újabb indulókra, peregetek a dobok és derűsen hangzott a furulyaszó. Vörös én nemzetiszínű zászlókat lengettek a felvonulók, a leányok haját pedig friss virágok díszítették. Vékonny, csengő hangjukon fujiák, harsogták szép indulójuk kedves szövegét: „Sej, haj, úttörőnek kedve mindig jó...” S aki látta őket, maga is jókedvre derült és megtelt a szíve melegséggel, hálával, bizalommal. Így csak szabad ország boldog fiai dolgozhatnak. Hálásak vagyunk ezért a nagy Sztálinnak s bízunk is benne, a békétábor vezetőjében...

segíteniük kell a Békezenekart munkájában, hogy továbbfejldhessék s további jó munkájával szolgálhassák célkitűzését, a béke ügyét.

Jól szerepelt a műsor keretében a MÁV szakszervezeti énekkara és az egyetemi dolgozók kórusa is (vezényelte: Kertész Lajos). A jövőben

Értékes műsort nyújtott a szegedi József Attila EMLÉKEST

A szegedi közalkalmazottak központi kultúrcsoportja József Attila-estet rendezett a József Attila-diákszálló előadótermében. Dr. Szabolcsi Gábor elvtárs tömör előadásban foglalta össze József Attila irodalmi és politikai jelentőségét, előadásához dr. Szécsy Ferenc, Hódási László, Auliczky Vilmosné és Perédi József jó szavatait csatálkoztak. A közalkalmazottak tánc csoportja ezen az emlékestén mutatta be Szegeden először az eredeti gyűjtésű, ötletes paprika-táncát. Az emlékesten Fazekas Andrásné, a Bartók-kórus szólistája megzenésített József Attila-verset énekelt, Papp Izabella és Szabó Bálint konzervatóriumi növendékek pedig Bartók-műveket zongoráztak.

Tavaly decemberben kezdődött, hogy az üllési községi tanács észrevette, túlsók a községben a „töröttlábú jóság”, meg sűrűn elapasztanak a tehének. Eleinte még azt hitték, hogy valami különös fajta állatbetegség ütötte fel fejét a községben, de csakhamar rájöttek, hogy nem betegségről van itt szó, hanem a kulák újabb felfangjáról.

A községi tanácselnök a pártszervezet segítségét kérte. — A jó népművelő munkának nemsokára megért a gyümölcse. Egy pártönkviuli szegényparaszt észrevette, hogy Balogh Béla tanyájára sok birka, borjú, meg disznó megy be, de egy sem jön ki, aztán meg azt is észrevette, hogy Balogh Sohasem dolgozik, pénze mégis mindig van. Nem sokat késlekedett tehát, bement a községi tanács elnökéhez és jelentette, amit látott.

„Miért nem dolgoztál, mint más rendes ember?”

Váratlanul jelent meg a tanyán Szabó János, a tanácselnök, meg a rendőrpáncsnok. Baloghné helylyel kínálta meg a vendégeket az asztalnál. Az asztal sarkán egy cseréptálon valami laskatészta formájú ételmaradék volt. Csakhogy nem tézta volt az, hanem fiatal barány csontjai.

— Hát mi jót ebédelték, Balogh szaklítás — kezdte a beszélgetést a tanácselnök.

— Egy kis laska-tészta — hangzott a keltetlen válasz Balogh szájából.

— No, próbálja meg elharapni azt a laska-tészta! — kérte a tanácselnök a házigazdát. A harapásból nem lett semmi, mert a baránycsontot még a feketevágó sem tudja elharapni.

A konyhában megtalálták a friss barányhúst, az istállóban meg két baránybőrt.

Baloghné már régóta nem jó szemmel nézte férjének kupeczkodó életét. Odaállt a tanácselnök elé és ezt mondta:

— Ne is kutakodjanak, megmondok én mindent becsületesen. Régóta mondom én már a férjemnek, hogy miért nem hagyja abba ezt az aljas munkát, miért nem tud ő is dolgozni tisztességesen, mint más becsületes ember.

Azzal már hozta is elő a három beszótt borjúbőrt és átadta a rendőrpáncsnoknak. A férje csak ennyit mondott:

— Nemesek én vagyok a hibás,

azonban érdemes volna a kórusok munkáját összehangolni a Békezenekarral: Szabó Ferenc Kossuth-díjas szerző énekkari zenekari művét, a „Lakodalmas”-t közösen adhatnák elő (Most csak zongorakísérettel hallottuk az egyetemi énekkar műsorszámában).

A MÁV-táncscsoport s különösen a Szegedi Kender népi táncscsoportja ötletes „magyar lakodalmas” táncával nagy sikert aratott. A műsort balettszám és szavaltatok egészítették ki.

A kereskedelmi és pénzügyi dolgozók a koreai gyermekek megsegítése céljából rendezték kultúrdélutánjukat. Éppen ezért, politikai jelentősége miatt is jobban elő kellett volna készíteni. Előadásra nem méltó szavaltat, izléstelen és politikailag nem nevelő konferálás kellő előkészítés esetén nem maradt volna a műsorban. A kereskedelmi és pénzügyi dolgozók kultúrdélutánja még jobb lett volna, ha műsorszámokat felülvizsgálja és rendezésüket támogatja a városi tanács népművelési alosztálya.

tak. Az emlékestén elhangzott egy figyelemreméltó, lendületes kórusmű is, a városi tanács Bartók-kórusa adta első Mison Gusztáv vb. titkár kórusművét, a Favágókat, amelyet a szerző József Attila hasonló című ismert versére komponált.

A Petőfi-, a Majakovszkij-, a József Attila-emlékest sikerei után érdemes a közalkalmazottaknak továbbfolytatniok ezt a sorozatot, mert ezek keretében művészileg és politikailag sok értékes, nevelő hatású műsorszám hangzott el. Éppen ezért a jövőben fokozniok kellene az agitációt és a propagandát, hogy műsoraikon minél nagyobb tömegek vegyenek részt.

ÍGY JÁR, AKI A KULÁKRA HALLGAT A LELEPLEZETT ÜLLÉSI FEKETEVÁGÁSOK TÖRTÉNETE

a Miskolczi István vitt bele ebbe a dologba.

— Tetszik tudni, az Ördög Jucinak, a DEFOSZ-iroda vezetőjének a völgyéne — magyarázza Baloghné a bizottságnak, hogy ki is az a Miskolczi István.

Bajt hoz a kulákbárság a kisparasztra

Miskolczi István, meg Balogh Béla nem kulákok. Az egyik szegényparaszt, a másik kisparaszt. A kulákok rántották őket a bajba. Amikor december táján Hódi Mátyás kulák Tóni fiát elkapták a feketevágással, a kulákok úgy gondolták, hogy jó lesz a „munka” veszélyesebb részét másokkal végeztetni. Annál is inkább kényszerültek erre, mert a régi szép napoknak vége lett, Suhátagi Miklós állatorvos urat, aki kevés honoráriumért meg egy félliter borért a makkéhszűszes állatról is kiállította a bizonyítványt, hogy azonnal le kell vágni, leváltották és helyébe Cékus Frigyes most végzett fiatal állatorvos került, aki már a nép fia: tudja a kötelességét.

Hódi Mátyás, Gyuris Illésné, meg Balogh Ferenccul kulákok bíztatták fel a két szegényparasztot, hogy vágják le az állatokat, majd ők megveszik, jobb pénzért, mint az állam.

Elfelejtették már?...

Elszörnyűködött a falu népe, mikor megtudta, hogy a két szegényparaszt ezzel a három ocsmány kulákkal összeszúrta a levét. Az utcán állították meg őket.

— Hogy volt pófátok hozzá, hogy Balogh Ferencel közösködjete, azaz a parasztnyúzó düggel, aki 46 ószen egy mázsa búzát 1 mázsa 10 kiló rozssért, meg 37 forintért adott nekünk vetőmagnak (40 forint volt akkor a búza). Elfelejtették már, hogy mindenkiel kibánt, aki csak a keze közé került.

— Nekem 50 kiló tiszta búzát letagadott, amikor a szőlőjében dolgoztam — szidja a kuláktól Rácz József — Fazekas Mihálynak 2 mázsa búzáját tagadott le az aratásnál. — Amikor gabonakereskedő volt, mindig — hamis mérleggel mért.

Úgy röpködnek a szavak, mint a nyílak, nem a szegényparasztokat szidják, hanem a kulákokat, de érthető belőle a két dolgozó paraszt is, hogy milyen nagy bünt követek el, mikor ezzel a börtöntöltelék Balogh Ferencel közösködtek. (Balogh

Értekezletet tartottak a „Délmagyarország” tudósítói

A „Délmagyarország” szerkesztősége vasárnap reggel rendezte meg 7. tudósító értekezletét, üzemi, falusi és hivatali tudósítói, levezetői számára. Ez az értekezlet igen nagy segítséget nyújtott nemcsak a tudósítók további jó munkájához, de magának a szerkesztőségi munkának megjavításához is. A tudósítók és a szerkesztőség tagjai kölcsönösen tanultak egymástól.

A tudósító munka kiértékeléséről és a tudósítók előtt álló, valamint a szerkesztőségre a levelezési hálózat kiszélesítése terén váró feladatokról Faragó Jenő elvtárs beszélt. Hangoztatta, hogy a bolsevik sajtó útmutatásai alapján a „Délmagyarország” is munkája középpontjába igyekszik állítani a munkás- és parasztlevelezési mozgalmat.

A városi pártbizottság nevében Simon Béla elvtárs köszöntötte az értekezletet és figyelmeztette a levelezési munka nagy jelentőségére.

A hozzászólások számos, értékes szempontot vetettek fel. Mintegy tapasztalatcserét jelentettek ezek a levelezés, tudósítás további munkájához. A felvetett értékes javaslatok alapján 12 pontból álló határozat született meg az értekezleten. Ez a többi között kimondja, hogy a szerkesztőség a levelezők szakmai tudásának fejlesztése érdekében legkésőbb július 1-i határidővel az üzemi újságok szerkesztői és a legjobban dolgozó tudósítók, leve-

lezők részére szakmai tanfolyamot indít. Két héten belül levelezőszóbat állítanak fel a szerkesztőségben, ahová a tudósítók bármikor bejárhatnak majd. A szerkesztőség kéthetenként egy-egy cikket közöl a lapban, amelyben elvi és gyakorlati útmutatásokat ad a tudósítók-nak, de ezenkívül megindítja a „Levelezők tapasztalatcseréje” című rovatot is. A határozat pontjai megjelölik, hogyan szélesíti ki a szerkesztőség a levelezési hálózatot és hogyan fűzi még szorosabbra a kapcsolatot a tudósítók, levelezők és hivatásos újságírók között.

Az eddigi jövőgézett munkájuk eredményeképpen ezen az értekezleten vették át jutalmukat a „Délmagyarország” legkiválóbb tudósítói. A szerkesztőség vándorserlegét és egy jutalomkönyvet Doktor Lajos, a Gyufagyár dolgozója kapta. Könyvjutalomban részesült ezenkívül Nagyvári László (DISZ) és Bán Károly (MÁV-Fűtőház).

Az értekezletet rövid kultúrmissor is színesítette. A népművelési minisztérium 5-ös számú kultúrautóájának művezei működtek közre néhány számmal. Endrődi Nándor saját költeményű békeharcos versét szavaltta mély átéléssel és az imperialisták elleni ízzó gyűlölettel. Tóvizi Irén tisztán csengő szopránja pedig művésziien szólaltatta meg Csajkovszkij Romancát és egy munkásindulót Andrádi Miklós stílusos zongorakísérettel.

A szegedi járás DISZ-fiataljai követik Pártunk útmutatásait

— fogadták meg vasárnapi értekezletükön

Vasárnap tartotta meg a szegedi járási DISZ értekezletét, amelyen megválasztották a küldötteket a megyei DISZ-értekezletre. Rácz Dezső elvtárs bevezető szavai után az úttörők küldöttsége üdvözölte a

választmányi gyűlést és megfogadták, hogy jótanulásukkal akarják kiérdemelni a DISZ-tagságot.

Bozsár József járási DISZ-titkár tartotta meg ezután beszámolóját. Részletesen beszélt a DISZ I. kongresszusa óta elért fejlődéséről. Megemlítette a gyáratéri DISZ-szervezetet, amelynek fiataljai őszszel a termelőcsoportok szervezésében igen jó munkát végeztek és az ő jó munkájuknak is köszönhető, hogy a szegedi járásban Gyála lett az első szövetkezeti község. Kiténtek még jó munkájukkal a sándorfalvi DISZ-fiatalok is, akik a tavaszi munkákban 120 százalékos eredményt értek el.

Elmondta Bozsár elvtárs, milyen eredményeket értek el az oktatási munkákban. A járásban az 1950-es oktatási évben 32 politikai kör indult meg 489 hallgatóval és 12 olvasókör 185 résztvevővel. Befejezésül az újonnan megválasztott választmány feladatairól beszélt. Hangsúlyozta, hogy a mezőgazdaság szocialista átalakításába fokozottabban kell bevonni az egyénnel dolgozó parasztfiatalokat.

Bozsár elvtárs beszámolója után számos értékes hozzászólás bizonyította, hogy ifjúságunk mindenben együtt halad Pártunkkal, mindenben követi Pártunk útmutatásait, hogy a DISZ valóban Pártunk tartaléksapata legyen.

Összefoglalóan DISZ-szervezetének küldötte elmondotta, hogy ők fokozott éberséggel és a déli határ fokozottabb védelmével veszik ki részüket békénk megvédéséből. Márton József a kritika és önkritika fontosságáról beszélt. Táblith Jenő úttörő-titkár ismertette az úttörőmozgalom fejlődését járási viszonylatban s az úttörők tanulmányi eredményeit. Szűcs Szilveszter kritikát gyakorolt a járási DISZ-bizottság felé, mert március óta nem látogatták meg az ásatóhalmi alapszervezetet. Így nem volt meg az egeszesleges kapcsolat a járási szervezettel.

Beszélték még a hozzászólók az egyes alapszervezetek eredményeiről, az ellenséggel szembeni fokozott küzdelemről és az éberség fontosságáról.

Ezután Miksi József elvtárs, a járási pártbizottság nevében üdvözölte az ifjúságot. Hozzászólásában az egyéni példamutatás fontosságáról és a Párttal való szoros kapcsolatról, majd a fiatalok feladatairól beszélt.

Miksi elvtárs hozzászólása után megválasztották az új választmányt és a megyei DISZ-értekezlet küldötteit.

A jelenlévő fiatalok lelkesedésük és Pártunk iránti szeretetük kifejezésül táviratot küldtek tanítóknak és vezetőknak. Rákosi elvtársnak

Ördög Juci szavai a falu hangja volt. A falu becsületes részének a hangja. S e hangban már a párt, nevelte új embernek az erkölcses szóalt meg. A Párt elkölcsé, a szocialista erkölcs.